

عنوان مقاله:

تبیین مفهومی آموزش صلح در دوران کودکی

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی و پنجمین کنگره ملی آموزش و سلامت کودکان پیش از دبستان (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

لیلا زمانی کوخالی - دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

پریسا تجلی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

دوران کودکی زمانی است که توسعه توانایی های کودک در تمامی ابعاد پایه ریزی میشود. در این دوره، کودک مهارتهای زبانی، شناختی، ظرفیتهای اجتماعی- عاطفی و تواناییهای جسمی بیشتر و هدفمندتری را به کار میگیرد. همانطور که مهارتهای زبانی کودک رشد میکند، او از این قابلیت برای بیان نیازها، خواسته ها، ابراز احساسات و حل اختلاف بهصورت زبانی استفاده میکند، توانایی شناختی کودکان به آنها اجازه میدهد تمایز بین خود و دیگران را دریابند. آنها از مهارتهای اجتماعی برای آزمون قابلیتهای دوستیابی خود استفاده میکنند. به دلیل این گامهای مهم در رشد، دوران کودکی مهمترین زمان برای رشد مهارتها و توانایی های لازم برای ایجاد و حفظ صلح و آرامش است. این پژوهش، درصدد است تا با پرداخت به مفهوم آموزش صلح و تاثیر آن در دوران کودکی را با استناد به مطالعات نوین مورد بررسی قرار داده، و رویکردهای روانشناختی آن را مورد بحث و بررسی قرار دهد. مروری بر دیدگاههای برخی از اندیشمندان نشان میدهد غفلت از آموزش مفهوم صلح در دوران کودکی و عدم توجه به اهداف غایی پرورشی، موجب کمرنگ شدن فردیت فرزندانمان در ابعاد مختلف اجتماعی، فرهنگی و آموزشی گشته، وصول به غایتهای تربیتی تعریف شده در این رویکرد را ناممکن می سازد. نتایج این پژوهش نشان میدهد که تاثیر مثبت آموزش صلح در برنامههای دوران کودکی و افزایش تجارب یادگیری آنها در مراکز پیشدبستانی میتواند در ساختن ظرفیت های بعدی شخصیت آنها مانند همدلی، نظم عاطفی و کنترل رفتاری بسیار تاثیرگذار باشد؛ و این امر همانند قطعات مهم شکل گیری شخصیت کودکان و گسترش فرهنگ صلح گزینی در سطح مراکز پیش دبستانی است.

کلمات کلیدی:

آموزش، دوران کودکی، صلح، مراکز پیش دبستانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/786416>

